

SUB SEMNUL LUMINII

Julia H. Kakucs

Cand imi soseste prima felicitare de Chanukah de la un prieten drag, imi patrunde totodata prin ochii impaienjaniti ai timpului lumina si caldura ei. Povestea ei ma poarta cu ea si acum la fel ca si in vremurile trecute.

Nu stiu cum te simti tu cand iti sosesc gandurile bune cu ocazia acestei sarbatori minunate care ne daruieste miracolul renasterii sperantei si al LUMINII...

Hag Urim... Lumina spiritului... Lumina din noi... Lumina ce ne inconjoara...

Eu insa mi-as dori sa ma pot ascunde in acest Dreidel al timpului. Mi-as dori sa ma rotesc cu el pe aceeași fata de masa alba apretata, pe aceeași suprafata polita a mesei din lemn de nuc masiv pe care jucasem acest joc fermecator. Uneori dorintele se implinesc. In aceasta seara sansa este mare...

Ma vad intr-un vis trait demult... Este iarna. Luna lui Kislev. Afara ninge cu fulgi grei. Le simt mangaierea rece pe frunte, pe pleoape, pe buze...

Ma rotesc tot mai incet ascunsa in aceasta jucarie de lemn... Vad in jurul meu fata surazatoare a bunicului meu. A adus boabele de fasole din bucatarie. Mainile tatalui meu le separa, le numara si le imparte intre noi. Mama asteapta razand... Este o jucatoare pasionata, la fel ca noi toti de altfel.

Lasa-ma sa fac acum aceste piruete ascunsa in interiorul acestei jucarii, devenita simbolul unei sarbatori deosebite. Fiecare dintre noi are nevoie de suflul renascator al increderii in viitor. Fiecare dintre noi isi incalzeste sufletul la lumina suava si totodata plina de putere a lumanarilor de Chanukah.

Viata este un **DREIDEL**. Ne cere mereu **TOTUL**. Nu se multumeste cu **JUMATATE**. Trebuie sa intelegi ca cine nu risca nimic, nu primeste nimic... **NIMIC**... Aud vocile pline de focul jocului: **SHTEL! SHTEL!** Inca nu ai dat tot ce poti.

Acest indemn imi rasuna in gand... patrunde pana la mine. Incet, incet ma trezesc. Raman ganditoare in centrul rotativ...

Ce m-a invatat acest joc? Ce m-a invatat visul meu? Sa indraznesc sa intru in vartejul vietii... sa ma daruiesc cu totul prezentului si neuitand trecutul sa sper mereu in viitor. Sa cred cu putere in reluarea miracolului sub semnul Luminii.

HAG CHANUKAH SAMEACH!

Prima urare care m-a inundat in acest an cu lumina... cu LUMINA ei, a fost fotografia facuta de Misu (Schwartz) pe care am anexat-o acestui mail. Privind-o, au inceput sa retraiasca in mine, mai mult chiar, au reinceput sa respire din nou cu mine impreuna, amintirile legate de aceasta minunata sarbatoare.

Deși textul l-am scris eu, în el este redat gândul generat de felul în care Misu știe să vadă și să înțeleagă.

